

Sen Olmak Bana Haram

– GülsenTunçka · 01 Haziran 2014

Gecenin boşluğunda göze nem durduğunu
Bilir misin çektiğim alıp başın gittin mi
Sen olan loşluğunda söze hem sorduğunu
İstemedemden aktığım bulup taşın yittin mi?

Zehri sel içtiğimi sen bilme böyle bitsin
Sana zarar gelmesin ağlamasın gözlerin
Nelerden geçtiğimi bağışla böyle gitsin
Nasıl bittim, bilmesin çağlamasın sözlerin!

Habersizce verdiler seni benden kayırıp
Sitemini alırım yaram var uçan kuştan
Murada mı erdiler dünü günden ayırıp
Yorgun aciz kalırım öfkeyi saçan kaştan.

Nerdeyim ne haldeyim zor sevdalı sen hışım
Dağ başında ben çeşme hasta oldum kanarım
Çorağından seldeyim mevsim boran ben kışım
Gönül koma dert eşme meczup kaldım anarım.

Titrer yürek saatim mengene sıkar gibi
Sandım, hanende kendim kime bakar gözlerin
Yitik vadem taatim beynimi yakar gibi
Uğruna ölen bendim sapkın akar özlerin.

Kafesinden itmeyip saptırdın mı yellerin
Dersen? Koruk kalmışım kendimden bağdan bağa
Yar itiraz etmeyip kaptırdın mı ellerin
Çatal yürek salmışım bendimden dağdan dağa.

Artık sinem saldırmaz sen olmak bana haram
Öldün iç gereğinden şiir yazmadım farz et
Tokatın naz kaldırmaz yük kambur cana daram
Yüreksiz ereğinden seni sezmedim farz et.